

PROP DE VOSALTRES

Les missions ens comprometen a tots

Estimats diocesans:

Un any més, m'alegra anunciar i celebrar la festa del DOMUND. I ho faig el mateix dia que se celebra. En altres ocasions aviso de la celebració d'una determinada jornada el diumenge anterior. I ho faig amb la finalitat que cadascú es prepari interiorment i que totes les comunitats puguin organitzar actes que ajudin a assenyalar els aspectes fonamentals de la jornada celebrada.

Sembla que el DOMUND (i la seva Jornada) és tan conegut per tots que no és tan necessari fer l'avís. Tothom sap que en aquest quart diumenge d'octubre l'Església ens proposa la pregària i l'ajuda per a les missions i per als missioners. Les primeres són espais concrets on viu una comunitat cristiana que aspira a acomplir fidelment el mandat de Jesucrist a l'evangeli. Els segons són aquells que, vivint al nostre món benestant, se'n van a predicar l'Evangeli i a solidaritzar-se amb la situació vital dels més pobres de la terra. A uns i altres els uneix un cordó d'amor que es concreta en l'ajuda constant per dignificar la vida ordinària de milions de persones i possibilitar d'alguna manera la sortida de la pobresa permanent. Això representa una exigència permanent de tots els cristians, que hauríem d'actuar de la mateixa manera en qualsevol lloc del món on visquem. Però té una connotació especial quan parlem de l'anomenat «tercer món» degut a les grans carències humanes (educatives, de salut, assistència social...) i materials (empreses industrials, ajuda al camp, treball/atur...) a les quals es veuen sotmesos.

Segurament també caldria fer un elogi a moltes organitzacions amb ajuda preferent als grups més

desafavorits del nostre món. Moltes d'elles en la mateixa línia de la cosmovisió cristiana amb l'objectiu últim de l'evangelització. «Aneu i prediqueu...» ens va manar el Senyor, i ho hem concretat en la manifestació de l'amor del Pare a tota la humanitat i en el servei i ajuda material i espiritual a tots els pobles. Entre nosaltres és molt alt el nivell de credibilitat de persones i obres amb una implosió caritativa tan forta. Les Obres Missionals Pontifícies tenen un llarg recorregut en la coordinació i distribució de

les ajudes econòmiques. També en la seva constant petició de pregàries a tota la comunitat cristiana.

Una forma important d'unitat entre tots és la lectura del Missatge que el Papa dirigeix als catòlics i a les persones de bona voluntat per a l'esdeveniment anual del DOMUND. I la voluntat expressa d'acomplir els seus desigs que afecten tota l'Església. El títol que el papa Francesc ha donat al seu Missatge d'enguany és el següent: «CORS ARDENTS, PEUS EN CAMÍ». Els termes utilitzats afavoreixen la seva lectura i ens animen a desentranyar el seu contingut per preguntar-nos què voldrà dir el Papa apel·lant al cor i als peus de cada seguidor de Jesucrist.

El text es basa en l'escena d'Emaús. Dos deixebles se'n van desencantats de Jerusalem després de la mort del Mestre. Durant el viatge de retorn es troben un desconegut que els explica què ha passat a la capital. Escoltant el relat, el cor se'ls encén d'entusiasme i reconeixen «al partir el pa» que el desconegut és Jesucrist. Tant el Senyor como el fet de l'Eucaristia viscuda amb Ell, transforma els cors dels deixebles i es posen en camí per anunciar la seva presència a tots els pobles i a totes les generacions. A totes les èpoques ha passat el mateix. També en l'actual, que ens compromet a nosaltres. Gràcies a la trobada amb Jesús ens canvia la vida per donar-ho a conèixer amb molta alegria i per sentir la seva ajuda davant de les dificultats, els desànim, els fracassos... perquè Ell no abandona mai als que es posen en camí.

Amb la meva benedició i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Pren possessió el nou vicari judicial

El Palau Episcopal va acollir, el passat dia 2 d'octubre, la Professió de Fe i el Jurament de fidelitat de Mn. Víctor Manuel Espinosa Ollé, nomenat vicari judicial de la diòcesi el passat 1 de setembre, i que va assumir formalment el càrrec en un senzill acte presidit pel bisbe Salvador i on també va estar present l'anterior vicari judicial, Mn. Antoni Age-

let. Durant l'acte, el canceller i secretari general del Bisbat, Juan Luis Salinas, va fer lectura del decret de nomenament i, a continuació, el nou vicari judicial va llegir la Professió de Fe.

En el mateix acte, també va prendre possessió com a jutge del Tribunal Eclesiàstic de la Diòcesi de Lleida, Mn. Juan Carlos Mandje Bote.

CERCA DE VOSOTROS

Las misiones nos comprometen a todos

Queridos diocesanos:

Un año más, me alegra anunciar y celebrar la fiesta del DOMUND. Y lo hago en el mismo día que se produce. En otras ocasiones la celebración de una determinada jornada el domingo anterior. Y lo hago con el fin de que cada uno se prepare interiormente y en todas las comunidades puedan organizar actos que ayuden a señalar los aspectos fundamentales de la jornada celebrada.

Parece que el DOMUND (y su Jornada) es tan conocido por todos que no importa tanto el momento mencionado aviso. Todos saben que en este cuarto domingo de octubre la Iglesia nos propone la oración y la ayuda para las misiones y para los misioneros. Las primeras son espacios concretos en los que vive una comunidad cristiana que aspira a cumplir fielmente el mandato de Jesucristo en el evangelio. Los segundos son aquellos que, viviendo en nuestro mundo bienestante, marchan a predicar el Evangelio y a solidarizarse con la situación vital de los más pobres de la tierra. A unos y a otros les une un cordón de amor que se concreta en la ayuda constante para dignificar la vida ordinaria de millones de personas y posibilitar de algún modo la salida de la pobreza permanente. Es esto una exigencia permanente de todos los cristianos que deberíamos actuar del mismo modo en cualquier parte del mundo donde vivamos. Pero tiene una connotación especial cuando hablamos del llamado «tercer mundo» debido a las grandes carencias humanas (educativas, de salud, asistencia social...) y materiales (empresas industriales, ayuda al campo, trabajo/paro...) a las que se ven sometidos.

Seguramente habría que hacer también un elogio de muchas organizaciones con ayuda preferente a los grupos más desfavorecidos de nuestro mundo. Muchas de ellas en la misma línea de la cosmovisión cristiana con el objetivo último de la evangelización. «Id y predicad...» nos mandó el mismo Señor que lo hemos concretado en la manifestación del amor del Padre a toda la humanidad y en el servicio y ayuda material y espiritual a todos los pueblos. Entre nosotros es muy alto el nivel de credibilidad de personas y obras con una imposición caritativa tan fuerte. Las Obras Misionales Pontificias tienen un largo recorrido en la coordinación y distribución de las ayudas económicas. También en su constante petición de oraciones a toda la comunidad cristiana.

Un modo importante de unidad entre todos es la lectura del Mensaje que el Papa dirige a los católicos y a las personas de buena voluntad para el acontecimiento anual del DOMUND. Y la voluntad expresa de cumplir sus deseos que afectan a toda la Iglesia. El título que el papa Francisco le ha dado a su Mensaje de este año es el siguiente: «CORAZONES ARDIENTES, PIES EN CAMINO». Los términos empleados favorecen su lectura y nos animan a desentrañar su contenido para preguntarnos qué querrá decir el Papa apelando al corazón y a los pies de cada seguidor de Jesucristo.

El texto se basa en la escena de Emaús. Dos discípulos se marchan desencantados de Jerusalén tras la muerte del Maestro. En el viaje de regreso se encuentran con un desconocido que les explica lo que ha ocurrido en la capital. Escuchando el relato se le enciende de entusiasmo el corazón y reconocen «al partir el pan» que el desconocido es Jesucristo. Tanto el Señor como el hecho de la Eucaristía vivida con Él, transforma los corazones de los discípulos y se ponen en camino para anunciar su presencia a todos los pueblos y en todas las generaciones. En todas las épocas ha pasado lo mismo. También en la actual que a nosotros nos compromete. Gracias al encuentro con Jesús nos cambia la vida para darlo a conocer con mucha alegría y para sentir su ayuda ante las dificultades, los desánimos, los fracasos... porque Él no abandona nunca a los que se ponen en camino.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Commemoració del martiri del beat Francesc Castelló

L'eglésia de Sant Pere va acollir, un any més, la celebració de la missa per recordar al beat lleidatà Francesc Castelló. El bisbe Salvador va recordar en la seva homília com el seu martiri va ser una mostra de vivència «heroica de la fe». Morí assassinat el 1936 als 22 anys. Una relíquia del beat, un ram de flors de la ciutat d'Alacant, un fanal de Sant Jaume, un ciri de la Delegació pastoral de Joves i el pa i el vi portat per familiars seus, van ser les ofrenes d'una Eucaristia que va solemnitzar la Coral Estel. Al final de la celebració es va repartir entre els fidels un full amb els Goigs en lloança del jove beat màrtir juntament amb la seva biografia, i es va poder venerar una relíquia seva.

L'endemà, el 29 de setembre, la capella del cementiri de Lleida va acollir una altra Eucaristia en commemoració del 87 aniversari del martiri del beat Francesc Castelló i la Jornada en memòria dels màrtirs de Lleida. Finalitzada la missa, els participants es van traslladar fins a la fossa comuna on reposen les despulles del beat Francesc Castelló, del bisbe màrtir Salvi Huix i altres persones assassinades en el context de la Guerra Civil per les seves creences religioses.

PELEGRINATGE DIOCESÀ DE LLEIDA A TERRA SANTA
Del 9 al 19 d'abril de 2024

Sortida amb autobús des de Lleida fins a l'aeroport.

A treball, visita a Natzaret, Canà de Galilea, Cafarnaüm, els santuaris del llac de Galilea, la muntanya del Carmel, el Tabor, Sant Joan d'Acra, Jaffa, Ein Kàrem, Betlem, les dues Betànies i Jerusalem, entre d'altres.

Comptarem amb l'acompanyament espiritual i l'animació del Pare Carmelita Eduardo Sanz de Miguel.

Preu per persona: 2.500€
Preu en base a habitació doble.
Suplement habitació individual: 795€
El preu inclou tots els desplaçaments (pels i autobusos), tres menjars diaris (després de les 14h), el bitllet amb la guia i oracions, les entrades a tots els llocs que visitarem i l'organització de viatge (bitllet i el de cancel·lació per motius justificats).
El preu no inclou begudes als àpats ni altres personals.

Es interessats i les interessades en la peregrinació, digueu-ho com més aviat millor per poder fer les reserves als hotels i previsions de places.

Inscripcions:
A recepció: Bisbat de Lleida o bé a les vostres parròquies.
Mail: peregrinacionsbisbatdelleida@gmail.com
Telf: 619 221 603 (Lurdes Biosca)

Termini: 30 de novembre de 2023, fent l'ingrés amb a mínim de 500€ al compte de CaixaBank 6578 2100 0203 7101 0346 7860, o bé portant en diners en efectiu al lloc d'inscripció.

En el moment de la inscripció, aportar fotocòpia del DNI, passaport, targeta, adreça, email i reguard d'ingrés. Places limitades per règim de preinscripció.

Pelegrinatge de Lleida a Terra Santa

El Bisbat de Lleida organitza per al proper mes d'abril de 2024 un pelegrinatge diocesà a Terra Santa.

El viatge, que es farà entre el 9 i el 19 d'abril, portarà els pelegrins a Israel per visitar Natzaret, Canà de Galilea, Cafarnaüm, els santuaris del llac de Galilea, la muntanya del Carmel, el Tabor, Sant Joan d'Acra, Jaffa, Ein Kàrem, Betlem, les dues Betànies i Jerusalem.

El viatge té un cost de 2.500 euros i les inscripcions es tanquen el proper 30 de novembre. Es poden formalitzar a la recepció del Bisbat, a les parròquies, per mail a peregrinacionsbisbatdelleida@gmail.com o al telèfon 619 992 603 (Lurdes Biosca).

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

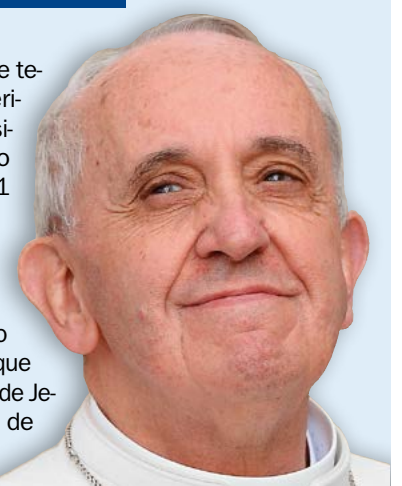

@Pontifex_es: «El cristià no menysprea la gravetat del sofriment, sinó que aixeca la mirada al Senyor, confia en Ell i resa per qui sofreix. Té les mans esteses cap a la terra per a servir concretament al proïsme» (19 de maig).

@Pontifex_es: «Som la terra sobre la qual Déu ha vessat el seu cel, la pols que conté els seus somnis. Som l'esperança de Déu, el seu tresor, la seva glòria» (20 de maig).

@Pontifex_es: «No hem de tenir por de proclamar la veritat, encara que a vegades sigui incòmoda, sinó fer-ho sense caritat, sense cor» (21 de maig).

@Pontifex_es: «L'Esperit Sant manté la fe sempre jove: no es lliga a èpoques o modes passatgeres, sinó que porta al present l'actualitat de Jesús ressuscitat i viu» (23 de maig).

Lliurament de premis del Certamen Marià

El paranimf de l'Acadèmia Mariana va acollir, el passat 1 d'octubre, el lliurament de premis del Certamen Marià, que arriba a la seva 156a edició i que enguany ha anat dedicat a la Mare de Déu de la Soledat, que va presidir l'acte.

Juan de Pano Maynar va rebre el Primer Premi i Flor Natural del Certamen per la millor poesia en lloança a la Mare de Déu de la Soledat pel poema *Y te quedaste sola*. El premi de la Congregació de la Puríssima Sang va ser per a sor María Victoria Triviño, pel seu poema *¿A dónde vas, reina mía?* La resta del palmarès el van com-

pletar Maria del Carmen Mor Rodés amb el premi de la Paeria de Lleida per la composició *Coloma Blanca*; Lluís Coll Gilabert, premi de l'IEI i de la Diputació de Lleida per *Mare de Déu de Bernuï*; i Lázaro Domínguez Gallego, premi de la Congregació de Missioneres Es-

claves de l'Immaculat Cor de Maria pel poema *Al immaculado corazón de María*. Finalment, l'Acadèmia Mariana va atorgar un premi a David Llorens Poblador per la composició d'uns *Goigs en Lloança a la Mare de Déu de la Soledat*.

REFLEXIONS

Paràbola de l'amo que vol treball i pa per a tothom

Avui us vull parlar de la primera de les tres paràboles que l'Evangeli de Mateu posa usant la imatge la vinya. A la Bíblia, la vinya és una al·legoria per parlar del Poble d'Israel, el poble de Déu.

Recordem la paràbola: Un propietari surt de bon matí a contractar treballadors per enviar-los a la seva vinya. Fets els tractes per un jornal, ells hi van. L'amo torna sortir a mig matí, a mig dia, a mitja tarda i fins a la darrera hora abans de pondre's el sol.

Al vespre paga a cadascú, començant pels darrers, el jornal sencer.

Els qui han treballat tot el dia, amb esforç i calor es queixen que als darrers se'ls pagui com ells.

L'amo respon justament: vosaltres heu cobrat el jornal pactat. No us he fet cap injustícia. Però he volgut donar als darrers el mateix que a vosaltres. No és injustícia envers vosaltres sinó generositat envers els darrers. L'amo ho diu ben clar: «tens enveja perquè jo soc generós?».

Ens ajudarà a comprendre-ho, com ens plantejem el treball. Molta gent voldria viure sense treballar. És així de senzill. Enfront d'això tenim la manera d'entendre el treball en la Bíblia i en la doctrina social de l'Església: el treball és un bé i no una càrrega. És la possibilitat de col·laborar a l'obra creadora de Déu. El treball, realitzat en condicions dignes, dignifica la persona.

En la paràbola, l'amo, és clar, representa Déu. Déu és just, certament. Però, per sort, «els camins del Senyor són diferents dels nostres camins». Déu vol que tothom tingui treball i surt a cercar els desvagats fins a darrera hora.

I paga a cadascú el jornal sencer perquè vol que tothom tingui el necessari per viure. Que els darrers puguin sopar, ells i la seva família.

Déu és l'amo que vol treball i pa per a tothom.

I la paràbola té una aplicació als nostres dies: Déu, l'amo, té una vinya que és l'Església, el món, la societat. I envia uns treballadors, a nosaltres, perquè treballem en la seva vinya fent el bé, posant justícia, rectitud, amicitat, perdó... els valors del seu Regne. I, a la fi, paga a cadascú amb el jornal de la vida eterna en la seva companyia.

La paràbola evangèlica d'avui és una exhortació a practicar el bé en la nostra vida, convençuts que tots rebrem el salari complet, perquè la bondat i la generositat de l'amo de la vinya, de Déu, són infinites.

Mn. Ramon Sàrries

Lleida celebra la seva patrona

L'Oratori de l'Acadèmia Mariana va celebrar, el passat 2 d'octubre, l'Eucaristia solemne amb motiu de la festa de la Verge Blanca de l'Acadèmia, patrona de la ciutat de Lleida. A la missa, presidida pel bisbe Salvador, hi va assistir el paer en cap de la ciutat, Fèlix Larrosa, acompanyat per diversos regidors de la corporació municipal i pel subdelegat del govern espanyol, José Crespín.

Al final de l'Eucaristia, l'alcalde va mostrar el seu compromís personal perquè la Paeria doni relleu a aquesta celebració, desconeguda per molts lleidatans i lleidatanes, malgrat ser la festa patronímica de Lleida al mateix nivell que sant Anastasi.

Arrenca el curs de Vida Creixent

El grup de persones que integren Vida Creixent a la diòcesi de Lleida ha començat un nou curs amb una trobada el passat 20 de setembre a la Casa de l'Església, on Mn. Joan Bajo, consiliari interdiocesà de Vida Creixent a Catalunya, va pronunciar una xerrada titulada «Creuar el pont: la Pastoral de la gent gran, de la insignificança al renaixement». La trobada es va completar amb la celebració de l'Assemblea general, una missa i el tradicional dinar de germanor.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Rm 4,20-25 / Sl: Lc 1 / Lc 12,13-21]. Urgell: □ Dedicació de la Catedral. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrenses; sants Servand i Germà, mrs. a Cadis; santa Oda, vg.

24. □ Dimarts [Rm 5,12.15b.17-19.20b-21 / Sl 39 / Lc 12,35-38]. Sant Antoni Maria Claret (Sallent, 1807 - Fontfreda, 1870), arquebisbe

de Santiago de Cuba, fund. dels Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martirià, mr.

25. ■ Dimecres [Rm 6,12-18 / Sl 123 / Lc 12,39-48]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus; Mare de Déu del Collell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa); sants Crisant

Daria, esposos mrs. (284) de Roma; sants Crispí i Crispinià, mrs. (s. III), patrons dels sabaters.

26. ■ Dijous [Rm 6,19-23 / Sl 1 / Lc 12,49-53]. Sants Llucià i Marcia, mrs. de Nicomèdia venerats a Vic; sant Viril, abat de Leyre (Navarra); sant Evarist, papa (grec, 97-105) i mr.

27. ■ Divendres [Rm 7,18-25a / Sl 118 / Lc 12,54-59]. Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

28. ■ Dissabte [Ef 2,19-22 / Sl 18 / Lc 6,12-19]. Sant Simó (el Zelador) de Canà de Galilea, i sant Judes, anomenat també Tadeu (invocat en les causes difícils), apòstols; sant Silví, ermità.

29. ■ Diumenge vinent, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ex 22,21-27 / Sl 17 / 1Te 1,5c-10 / Mt 22,34-40]. Sant Narcís, bisbe i mr. (s. IV), patró de Girona (1387); santa Eusèbia, vg. i mr.; beat Miquel Rua, prev. salesià.

Diumenge *XXIX* de durant l'any (A)

COMENTARI

«Retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu»

L'evangeli d'avui planteja una qüestió que podia ser conflictiva: *S'ha de pagar el tribut al Cèsar, és a dir a l'Estat?* Ha començat l'evangeli dient que *els fariseus planejaren de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora*. I podem dir que el gran elogi que fan de Jesús ja amaga alguna trampa: *Sabem que dieu sempre la veritat i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense mirament per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes*. Més que un elogi de Jesús, que realment ho és, en llavis dels fariseus sembla un parany. Pensem que en temps del Senyor hi havia grups revolucionaris que consideraven aquest tribut com una ofensa a Déu, únic sobirà d'Israel; els fariseus en canvi no eren tan radicals. De fet, pagaven el tribut: per tant ja tenen la resposta. Lògicament si Jesús diu que no s'ha de pagar l'acusaran d'anar contra Roma; si diu que sí, podran dir que és còmplice de la invasió romana. Però la resposta de Jesús: *Retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu*, subratlla que Déu està per damunt de tot, que tot pertany a Déu: cel, terra, humans, regnes, emperadors. Jesús, com veiem, va més enllà de la pregunta. Pagueu el tribut com ja feu però no oblideu que l'obediència a Déu és el precepte de tots els preceptes; l'exigència de Déu arriba a tots els àmbits de la vida perquè l'home no té altre Senyor que Déu. Tota la resta ha de ser relativitzat, també la submissió al poder polític. En aquest sentit, la primera lectura subratlla que és Déu qui actua a través de Cir, el rei de Pèrsia: *El Senyor pren Cir, per la mà dreta, i el condueix per sotmetre-li les nacions*. Però li ha de quedar clar: *Jo soc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu*. I així Pau a la segona lectura relativitza les seves paraules: *Quan us anunciàvem l'evangeli no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit*. Per damunt de les nostres paraules sempre hi ha el Senyor, la força del seu poder, els dons del seu Esperit que són els que transformen la vida.

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 45,1.4-6)

El Senyor pren Cir, el seu ungit, per la mà dreta, i el condueix per sotmetre-li les nacions i deixar desarmats els reis, per obrir-li les ciutats, perquè no trobi tancades les portes. El Senyor li diu: «Per amor de Jacob, el meu servent, d'Israel, el meu elegit, et crido pel teu nom, et dono un títol honorós, tot i que no em coneixes. Jo soc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu. Sense que em coneguessis t'he fet prendre les armes perquè sàpiguen de llevant fins a ponent que no hi ha ningú fora de mi. Jo soc el Senyor. No n'hi ha d'altre.»

▶ Salm responsorial (95)

R. *Doneu al Senyor honor i majestat.*

Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor, arreu de la terra. / Conteu a totes les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. R.

El Senyor és gran, és digne d'ésser lloat, / és més temible que tots els déus; / perquè els déus dels pobles són no-res, / però el Senyor ha fet el cel. R.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. / Entreu als seus atris, portant-li ofrenes. R.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!» / Sentència amb raó les causes dels pobles. R.

▶ Primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 1,1-5b)

Pau, Silvà i Timoteu, a la comunitat de Tessalònica, reunida per Déu Pare i per Jesucrist, el Senyor. Us desitgem la gràcia i la pau. Sempre donem gràcies a Déu per tots vosaltres i us recordem en les nostres pregàries. No deixem mai de recordar davant Déu, Pare nostre, com la vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, i la vostra esperança en Jesucrist, el nostre Senyor, aguanta les adversitats. Germans, estimats de Déu: sabem de cert que ell us ha elegit, perquè quan us anunciàvem l'evangeli, no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit Sant, i amb molta convicció.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 22,15-21)

En aquell temps, els fariseus planejaren la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora, i li enviaren alguns dels seus i dels partidaris d'Herodes a dir-li: «Mestre, sabem que dieu sempre la veritat, i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense miraments per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes. Digueu-nos, doncs, què en penseu, d'això?: És lícit o no, de pagar tribut al Cèsar?» Jesús, que s'havia adonat de la seva malícia, els respongué: «Hipòcrites, per què proveu de comprometre'm? Ensenyeu-me la moneda del tribut.» Ells li ensenyaren una moneda romana, i Jesús els preguntà: «De qui és aquesta figura i el nom que hi ha escrit?» Li diuen: «Del Cèsar.» Jesús els respon: «Doncs, retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 41,1.4-6)

Esto dice el Señor a su Ungido, a Ciro: «Yo lo he tomado de la mano, para doblegar ante él las naciones y desarmar a los reyes, para abrir ante él las puertas, para que los portales no se cierren. Por mi siervo Jacob, por mi escogido Israel, te llamé por tu nombre, te di un título de honor, aunque no me conocías. Yo soy el Señor y no hay otro; fuera de mí no hay dios. Te pongo el cinturón, aunque no me conoces, para que sepan de Oriente a Occidente que no hay otro fuera de mí. Yo soy el Señor y no hay otro».

▶ Salmo responsorial (95)

R. *Aclamad la gloria y el poder del Señor.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / cantad al Señor, toda la tierra. / Contad a los pueblos su gloria, / sus maravillas a todas las naciones. R.

Porque es grande el Señor, / y muy digno de alabanza, / más temible que todos los dioses. / Pues los dioses de los gentiles no son nada, / mientras que el Señor ha hecho el cielo. R.

Familias de los pueblos, aclamad al Señor, / aclamad la gloria y el poder del Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / entrad en sus atrios trayéndole ofrendas. R.

Prostraos ante el Señor en el atrio sagrado, / tiemble en su presencia la tierra toda. / Decid a los pueblos: «El Señor es rey, / él gobierna a los pueblos rectamente». R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 1,1-5)

Pablo, Silvano y Timoteo a la Iglesia de los Tesalonicenses, en Dios Padre y en el Señor Jesucristo. A vosotros, gracia y paz. En todo momento damos gracias a Dios por todos vosotros y os tenemos presentes en nuestras oraciones, pues sin cesar recordamos ante Dios, nuestro Padre, la actividad de vuestra fe, el esfuerzo de vuestro amor y la firmeza de vuestra esperanza en Jesucristo nuestro Señor. Bien sabemos, hermanos amados de Dios, que él os ha elegido, pues cuando os anuncié nuestro evangelio, no fue solo de palabra, sino también con la fuerza del Espíritu Santo y con plena convicción.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,15-21)

En aquel tiempo, se retiraron los fariseos y llegaron a un acuerdo para comprometer a Jesús con una pregunta.

Le enviaron algunos discípulos suyos, con unos herodianos, y le dijeron:

«Maestro, sabemos que eres sincero y que enseñas el camino de Dios conforme a la verdad, sin que te importe nadie, porque no te fijas en apariencias.

Dinos, pues, qué opinas: ¿es lícito pagar impuesto al César o no?». Comprendiendo su mala voluntad, les dijo Jesús: «Hipócritas, ¿por qué me tentáis? Enseñadme la moneda del impuesto».

Le presentaron un denario. Él les preguntó: «¿De quién son esta imagen y esta inscripción?». Le respondieron: «Del César». Entonces les replicó: «Pues dad al César lo que es del César y a Dios lo que es de Dios».